

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1273 ²	Τοῦ προφήτου Ἡλίου Τετάρτη 20 Ἰουλίου 2016 (2006)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Θαύματα τῆς προσευχῆς

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, ἐορτάζει ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους ἀγίους τῆς πίστεώς μας, ὁ ἔνδοξος προφήτης Ἡλίας. Ἦξεσε πρὸ Χριστοῦ, ἀλλὰ εἶνε καὶ «ὁ δεύτερος πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ» (ἀπολυτ.). Εἶνε ἓνας ἀπὸ τοὺς πλέον δημοφιλεῖς ἀγίους· πολλοὶ φέρουν τὸ ὄνομά του, σὲ πολλὰς κορυφὰς εἶνε κτισμένα ἐκκλησάκια ἐπ' ὀνόματί του, καὶ πολλὰ χωριά ἐορτάζουν τὴ μνήμη του.

Νὰ διηγηθοῦμε τὸν βίον του; Χρειάζεται ὥρα κ' ἐσεῖς δὲν ἔχετε τώρα πολλὴ ἀντοχή. Γιὰ νὰ μὴ σὰς κουράζω, θὰ πῶ μερικὰ πράγματα οὐσιώδη ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ προφήτου Ἡλίου. Θ' ἀναφέρω **τρία θαύματα**, ἀπὸ τὰ πολλὰ ποὺ ἔκανε.

● Τὸ ἓνα εἶνε, ὅτι κάποτε μὲ τὴν προσευχὴ του ἐγένε ἀνομβρία κ' ἔπεσε **πεῖνα** στὴν Ἰουδαία. Πείνασε κι ὁ ἴδιος – γιὰτὶ καὶ οἱ ἅγιοι πεινοῦν. Πῆγε σ' ἓνα χωριὸ καὶ τοῦ ἔκλεισαν ὅλοι τὶς πόρτες. Μόνο ἓνα σπίτι, μιὰ καλύβα, ἀνοιξε. Ποιὸς ἔμενε ἐκεῖ, κανένας πλούσιος; Μιὰ φτωχιά χήρα μὲ τὰ παιδιὰ της. Αὐτὴ τὸν δέχτηκε. Δὲν εἶχε τίποτα νὰ τὸν φιλοξενήσῃ· μόνο μιὰ φούχτα ἀλεύρι καὶ λίγο λάδι. Ἐν τούτοις δὲν ἀρνήθηκε. Μόλις τὸν εἶδε –καὶ δὲν ἤξερε ποιὸς εἶνε αὐτὸς ὁ γεροντάκος–, λέει: Πέρασε μέσα, γέροντα. Ἀμέσως πῆρε τὸ ἀλεύρι, τὸ ζύμωσε, ἔκανε πίττα καὶ τοῦ ἔδωσε νὰ φάῃ, ποὺ ἦταν κουρασμένος ἀπὸ τὴν ὁδοπορία. Αὐτὰ ἐγέναν στὰ Σαρεπτὰ τῆς Σιδωνίας. Κι ἀπὸ τότε –ἄς μὴ πιστεύουν οἱ ἄπιστοι, δικαίωμα τους, ἐμεῖς πιστεύουμε–, ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη πλέον στὸ σπίτι τῆς χήρας **δὲν ἔλειψε τὸ ἀλεύρι καὶ τὸ λάδι** (βλ. Γ' Βασ. 17,8-16).

Τί σημαίνει αὐτό; Ὅπου εἶνε ἡ **εὐλογία** τοῦ Θεοῦ, τὰ πάντα εἶνε πλούσια. Μπορεῖ νὰ ἔχῃς ἀπέραντα χωράφια, ἀμπέλια καὶ ἐλαιοστάσια, μπορεῖ νὰ ἔχῃς σακκιά ἀπὸ λίρες καὶ ἀργύρια, μπορεῖ νὰ τὰ ἔχῃς ὅλα, καὶ νὰ πεθάνῃς ἀπὸ τὴν πείνα· καὶ μπορεῖ νὰ ἔχῃς μιὰ

φούχτα ἀλεύρι, λίγη γῆ, μιὰ γλάστρα χῶμα, κι αὐτὸ νὰ σὲ θρέψῃ, ἀρκεῖ νὰ εὐλογῆσῃ ὁ Κύριος. Αὐτὰ δὲν εἶνε λόγια, εἶνε γεγονότα. Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία μας ψάλλει: «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ» (Ψαλμ. 33,11 καὶ ἀρτοκλ.). Τὸ πᾶν λοιπὸν εἶνε ἡ εὐλογία. Μερικοὶ ὑπερεκτιμοῦν τὴν ἐργασία· ἀλλὰ παραπάνω ἀπὸ τὴν ἐργασία εἶνε ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

● Τὸ ἄλλο θαῦμα. Ἐνῶ στὸ σπίτι τῆς χήρας εἶχαν ἀλεύρι καὶ λάδι, στὴν ὑπόλοιπη χώρα ἔπεσε πείνα, διότι εἶχε νὰ βρέξῃ τρισήμισι χρόνια. Ὁ ἀσεβὴς βασιλεὺς Ἀχαάβ συγκέντρωσε τὸ λαὸ τοῦ Ἰσραὴλ στὸ Καρμήλιο ὄρος, κ' ἐκεῖ ὁ προφήτης Ἡλίας τοὺς ἤλεγε γιὰ τὴν ἀσάθειά τους. Ἔως πότε, λέει, ἐσεῖς θὰ κουτσαίνετε κι ἀπὸ τὰ δύο πόδια; Ἄν εἶνε ἀληθινὸς ὁ **Θεὸς μας**, τότε ἀκολουθήστε αὐτόν· ἂν εἶνε ἀληθινὸς ὁ **Βάαλ** (τὸ εἶδωλο), τότε ἀκολουθήστε ἐκείνον. Τὸν ἄκουγαν ἀμίλητοι: πῶς νὰ δικαιολογηθοῦν; Τότε τοὺς εἶπε: ἔμεινα μόνος νὰ κηρύττω τὸν ἀληθινὸ Θεό, ἐνῶ οἱ ἱερεῖς τῶν εἰδώλων ἐγέναν χίλιοι σχεδόν. Σήμερα λοιπὸν θὰ δοκιμάσουμε ποιὸς εἶνε ὁ ἀληθινὸς Θεός. Φέρτε δυὸ βόδια καὶ ἄς διαλέξουν αὐτοὶ ὅποιο θέλουν, ἄς τὸ ἐτοιμάσουν γιὰ θυσία κι ἄς τὸ βάλουν πάνω στὰ ξύλα, ἀλλὰ φωτιὰ νὰ μὴ βάλουν. Κ' ἐγὼ θὰ ἐτοιμάσω γιὰ θυσία τὸ ἄλλο καὶ δὲν θὰ βάλω φωτιὰ. Κι ἄς παρακαλήτε σεῖς τὸ θεὸ σας, κ' ἐγὼ θὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Κύριον τὸ Θεὸ μου. Καὶ ἐκεῖνος ποὺ θ' ἀκούσῃ καὶ θὰ ρίξῃ φωτιὰ νὰ κάψῃ τὸ μοσχάρι, αὐτὸς θὰ εἶνε ὁ ἀληθινὸς Θεός.

Συμφώνησαν. Οἱ ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης ἔστησαν θυσιαστήριον, ἔβαλαν πάνω τὸ ἓνα μοσχάρι, καὶ παρακαλοῦσαν καὶ φώναζαν «Ἄκουσέ μας, Βάαλ». Ἦγινε μεσημέρι, ἔγινε βράδυ, τίποτα. Ἀποδείχτηκε ψεύτικος ὁ θεὸς τους. Μετὰ, ἔρχεται ὁ Ἡλίας. Στήνει καθαρὸ θυσι-

αστήριο, βάζει ξύλα και τὸ βόδι ἐπάνω κομματιασμένο, και λέει στους ἄλλους νὰ ρίξουν τρεῖς φορές νερὸ ἐπάνω (γιὰ νὰ μὴ μείνη ὑποψία ὅτι ὑπῆρχε ἐκεῖ ἴχνος φωτιᾶς). Καὶ μόλις ἔκανε τὴν προσευχή του, ἔπεσε φωτιά ἀπὸ τὸν οὐρανὸ και ἔκαψε και τὸ μοσχάρι ὅλο, και τὰ ξύλα, και τὶς πέτρες, κ' ἔγλειψε ἀκόμα και τὸ νερό! Δὲν ἔμεινε τίποτε. Τότε ὅλοι πίστεψαν, ὅτι **ἀληθινὸς Θεὸς εἶνε μόνο ὁ Κύριος**. Ἀμέσως ὁ προφήτης Ἡλίας δίνει διαταγή: Πιάστε ὅλους τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, τοὺς παπᾶδες τῆς εἰδωλολατρίας. Καὶ τοὺς κατέβασε στὸ χεῖμαρρο Κισσῶν, κ' ἐκεῖ –φοβερό– τοὺς ἔσφαξε ὅλους (ἔ.ἀ. 18,19-40).

● Ἄς ἐπιστρέψουμε τώρα στὸ σπίτι τῆς χήρας πάλι. Τί γίνεται ἐκεῖ; Μιὰ μέρα τὸ παιδί τῆς ἔπεσε σοβαρὰ ἄρρωστο και πέθανε. Ἡ μάνα λέει στὸν προφήτη Ἡλία: –Ἦρθες στὸ σπίτι μου γιὰ νὰ ἐλέγξης τὶς ἁμαρτίες μου και νὰ θανατώσης τὸ γιοῦ μου; –Δός μου τὸ γιοῦ σου, τῆς εἶπε ἐκεῖνος. Τὸν πῆρε στὸ ὑπερῶο, τὸν ξάπλωσε στὸ κρεβάτι, κι ἀφοῦ προσευχήθηκε στὸν Κύριο ἐμφύσησε τρεῖς φορές στὸ παιδί, και τότε –ἄς μὴν πιστεύουν οἱ ἄπιστοι, ἐμεῖς πιστεύουμε ὅτι ὑπάρχει Θεὸς και διὰ τῆς Παναγίας και τῶν ἁγίων κάνει θαύματα– **τὸ παιδί ἀναστήθηκε**. –Τὸ βλέπω ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, εἶπε ἡ χήρα (ἔ.ἀ. 17,17-24).

* * *

Λίγα σᾶς εἶπα, ἀγαπητοί μου, γιὰ τὸν προφήτη Ἡλία. Ἔνα ἀκόμη θὰ προσθέσω. Ὄταν ἦρθε ἡ ὥρα νὰ φύγη ἀπὸ τὸν κόσμος, δὲν πέθανε ὅπως ἐμεῖς. Καθὼς περπατοῦσε, ἔνα ἀμάξι πύρινο τὸν πῆρε και τὸν ὕψωσε ψηλά. **Ζῆ ἀκόμη** ὁ προφήτης Ἡλίας. Εἶνε κάπου κρυμμένος, σὲ κάποια γωνιὰ τοῦ σύμπαντος. Καὶ **τὸν περιμένουμε νὰ ἔρθη πάλι**. Ἔσεῖς δὲν τὸν φοβᾶστε τὸν προφήτη Ἡλία γιατί εἶστε ἅγιοι, ἔτσι φαίνεται· ἐγὼ τὸν φοβᾶμαι. Εἶνε ἀστροπελέκι ἐναντίον τῶν ἁμαρτωλῶν, τῶν πόρνων, τῶν μοιχῶν, τῶν βλασφημῶν, τῶν ἀθέων, τῶν αἰσχρῶν, ὅλων τῶν ἀμετανοήτων. Ὁ λόγος του καίει. Εἶνε «ὁ δεῦτερος πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ», ὁ πρόδρομος τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου. Καὶ **ἡ δευτέρα παρουσία τοῦ Κυρίου πλησιάζει**, ἔρχεται! **Τὰ σημάδια** εἶνε πολλὰ. Εἶνε γεγονότα, πού θὰ προηγηθοῦν τῆς συντελείας τοῦ κόσμου, προτοῦ νὰ ἐμφανισθῇ ὁ προφήτης Ἡλίας.

Ἔνα σημάδι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων εἶνε, ὅπως εἶπε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὅτι θὰ γίνωνται **σεισμοί**, τρομεροὶ σεισμοί (βλ. Ματθ. 24,7 κ.ἀ.). Καὶ

γίνονται συχνὰ σεισμοί. Ἄλλο σημάδι εἶνε αὐτὸ πού εἶπε ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Ὄταν τὸν ρώτησαν –Πότε θὰ ἔρθη ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου; ἀπήντησε· –Ὄταν δῆτε τὶς γυναῖκες **γυμνές** στὸ δρόμο. Καὶ τὸ βλέπουμε πράγματι. Γυμνές κυκλοφοροῦν, βρώμησε ὁ κόσμος· και μέσ' στὴν ἐκκλησία ἀκόμα τολμοῦν και ἔρχονται γυμνές. Σημάδι ἀκόμα εἶνε τὰ **διαζύγια**, τὰ ὁποῖα αὐξήθηκαν, ἐνῶ παλαιότερα τὸ διαζύγιο ἦταν ἄγνωστο και μόνο τὸ φτυάρι τοῦ νεκροθάφτη χῶριζε τὸ ἀντρόγυνο. Ἔνα ἀκόμη σημάδι, πού παρουσιάστηκε, εἶνε **τὸ 666**. Βγῆκε ὁ διάβολος και σφραγίζει. Σὲ λίγο θὰ εἶμαστε ὑποχρεωμένοι ὅλοι, μικροὶ και μεγάλοι, νὰ πάρουμε τὴ σφραγίδα του, τὶς καινούργιες ταυτότητες μὲ τὸ 666. Ἄλλὰ σᾶς εἰδοποιῶ· κανεὶς νὰ μὴν πάρη τέτοια ταυτότητα. Αὐτὰ εἶνε σημεῖα τῶν καιρῶν. Πουλήστε τὸ πουκάμισό σας και ἀγοράστε Ἀποκάλυψη και διαβάζετε. Ὄσα εἶνε γραμμένα ἐκεῖ, θὰ γίνουν.

Μέσ' στὰ σπίτια σας νὰ ἔχετε φόβο Θεοῦ. Πῶς θὰ σωθοῦμε; Μὲ τὴν **προσευχή**. Μὲ ποιὰ προσευχή; Ὄχι προσευχή νεκρὴ, ἀλλὰ ζωντανή, πού νὰ βγαίνει μέσ' ἀπὸ τὰ δάκρυα. Στὰ παλιὰ τὰ χρόνια τὰ εὐλογημένα ἔρχονταν οἱ Χριστιανοὶ στὴν ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ και ἄκουγαν μὲ κατάνυξι. Σήμερα καταντήσαμε ἐκκλησία νεκρὴ. Τὰ παλιὰ τὰ χρόνια στὶς ραχοῦλες τῆς πατρίδος μας κατοικοῦσαν ἅγιοι ἄνθρωποι. Καὶ τί ἔκαναν; Βράδιαζε; Προτοῦ νὰ κοιμηθοῦν, πατέρας, μάνα, ἐφτὰ - ὄχτῶ παιδιὰ γονάτιζαν κ' ἔκαναν τὴν προσευχή τους στὸ Θεό. Δεῖξτε μου σήμερα μιὰ οἰκογένεια πού κάνουν προσευχή ὅλοι μαζί! Χάσαμε τὴν ἔννοια τοῦ Θεοῦ. Ποῦ εἶνε ἡ προσευχή, ἡ οἰκογενειακὴ προσευχή; ποῦ εἶνε τὰ δάκρυα, ἡ κατάνυξις; ποῦ εἶνε ἡ ἐξομολόγησις και ἡ θεία κοινωνία; ποῦ εἶνε ἡ ἐλεημοσύνη; ποῦ εἶνε τὰ μεγαλεῖα πού εἶχε ἡ φυλή μας;

Γι' αὐτὸ σᾶς συμβουλεύω νὰ πάρτε Εὐαγγέλιο και Ἀποκάλυψη, νὰ διαβάσετε ὅλοι, ἄντρες και γυναῖκες· και νὰ κάνετε προσευχὴ νύχτα - μέρα, πρωὶ μεσημέρι βράδυ. Κι ἂν δὲν μπορῆτε νὰ λέτε πολλὰς προσευχές, κάντε μιὰ προσευχή· «**Κύριε, ἐλέησον**», «**Κύριε, ἐλέησον**», «**Κύριε, ἐλέησον**». Ἄν τὸ λὲς μὲ ὅλη τὴν καρδιά σου, εἰσακούεται, κάνεις θαύματα, τὰ ἄστρα κατεβάζεις στὴ γῆ.

Ἔτσι λοιπὸν νὰ ζήσουμε, ἀγαπητοί μου, εὐλογημένοι, μὲ τὸ Χριστό, περιμένοντας τὴν ἐπάνοδο τοῦ προφήτου Ἡλίας, και **παρακαλώ-ντας** νὰ σώσῃ ὁ Θεὸς τὸν κόσμος· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**